

Příloha č.1

JACK

„Další redflag: Jsem na párty, dělám si selfie s nákejma holkama... Sienna přijde a začne na mě křičet... udělá mi před nima drama a prej: abych s ní šel do pokoje dát talk... Tam na mě křičí a já: „Stop! Víš dobře, že nemáš nejmenší důvod bejt takhle aggressive... ty datuješ jiný kluky! A já si nemůžu udělat selfie s holkou?“ A ona mě grabla a hitla se mnou o stěnu... pak se na mě vrhla a chtěla se se mnou vykousnout... A já chytnul rage a řvu na ni, ať okamžitě vypadne... A ona začala vyhrožovat, že NE a že udělá ještě větší drama... Nakonec ji dva moji kámoši nacpali do auta, že ji odvezou domů... A ona za jízdy vyskočila a řvala na celou ulici: „Já chci zpátky za Jackem!“ Takže jsem to tam musel leavnout a prostě jsem se před ní musel schovat... Nakonec si pro ni museli přijet rodiče...”

SIENNA

„Fakt jsem o tom nechtěla mluvit on-line, ale před pár měsíci jsem ho poprosila o favor, jestli by se mnou neudělal video – for my mental health – kde vysvětlíme, že spolu nechodíme... A von to celý sdisoval, protože moc dobře věděl, že tím ztratí svoji on-line babe... Nerespektoval moje feelings a hrál tuhle shady game.“

Příloha č.2

1. ukázka: Slečna Julie

JEAN (vstane): Slečno Julie! Poslouchejte! - Kristina šla spát. - Prosím vás, poslouchejte mě!

SLEČNA: Nejdřív mi polibte ruku!

JEAN: Poslouchejte!

SLEČNA: Nejdřív mi polibte ruku!

JEAN: Dobře, ale můžete si za to sama!

SLEČNA: Za co?

JEAN: Za co? To jste v pětadvaceti ještě pořád dítě? Nevíte, že hrát si s ohněm je nebezpečné?
(Jean jde směle k ní, chce ji vzít kolem pasu a políbit.) (Dá mu facku.) Styd'te se!

JEAN: To bylo žertem, nebo vážně?

SLEČNA: Vážně.

2. ukázka: Noc na Karlštejně

ALŽBĚTA (vyběhne ze dveří, za ní Petr): Co chceš? – Já nesmím pustit nikoho a císař je na modlitbách.

PETR: To mi je právě vhod, milý panoši, neboť nejdu kvůli císaři, ale kvůli tobě.

ALŽBĚTA: Jsi šílený. Proč kvůli mně?

PETR: (se k ní blíží s rostoucí vášní) Nač přede mnou tajností? – Vím všechno, všechno, sladký panoši – ty nejsi, co se zdáš...

ALŽBĚTA: (ustupuje před ním) Nechápu, co pravíš – jsi na omylu. Nutíš mne, bych volal o pomoc. (Stranou) Bože, Bože, co jen si mám počítí?

PETR: Však bys tak přede mnou neustupoval... Proč by muž muži nepodal bez ostýchání ruku? Dej mi polibek a uvěřím – že nejsi dívkou!

ALŽBĚTA: Ty šílíš, pane! Pomni na hněv císařův. Budu volati!

PETR: (ji stále pronásleduje) Políbení, nebo budu volati já!

ALŽBĚTA: (ustupuje) Toho neučiníš!

3. ukázka: Tramvaj do stanice Touha

STANLEY (tiše) Když vo tom tak přemejšším – možná, že by to nemuselo bejt tak špatný – něco vám udělat... Blanche couvá dveřmi do ložnice.

BLANCHE: Zůstaňte stát! Jestli uděláte ještě krok, tak...

STANLEY: Tak co?

BLANCHE: Tak se stane něco hrozného! Doopravdy!

STANLEY: Copak to na mě zase hrajete? (Oba už jsou v ložnici.)

BLANCHE: Já vás varuju! Zůstaňte stát, já jsem schopna všeho! (Stanley udělá další krok. Blanche rozbije o stůl láhev a svírajíc v ruce uražené hrdlo, hledí mu do tváře.)

STANLEY: Proč jste to udělala?

BLANCHE: Abych vám ty střepy mohla vrazit do obličeje!

STANLEY: To je vám podobný!

BLANCHE: A můžete být ujištěn, že to udělám, jestli...

STANLEY: Jo ták? Ty to chceš ve volným stylu? No dobrá, tak si to rozdáme ve volným stylu! (Skočí k ní, převrhne stůl) Blanche vykřikne a chce ho udeřit rozbitou lahví, ale Stanley ji chytí v zápěstí.

Ty tygřice jedna! Pustíš tu flašku! Pustíš ji? Tohle dostaveníčko spolu máme ujednaný vod začátku!

4. ukázka: Loupežníci

FRANC: Haha! takhle? dej pozor! Teď s mne přivedla na umění, jak tě mučit – ten neústupný vrtoch s tvým Karlem vybičují ti z hlavy jako lítice s ohnivými vlasy; za obrazem tvého miláčka bude v záloze číhat strašidelný přízrak France, tak jako sedí začarovaný pes na podzemských pokladech – Za vlasy tě přivleku do kaple, s mečem v ruce na tobě vynutím manželský slib, útokem steku tvé panenské lože a velký tvůj stud přemohu větší ještě hrdostí,

AMALIE (dá mu políček): Tu máš mou výbavu!

FRANC (vztekle): Ha! desetkrát, stokrát mi tohle odpykáš! – Ne mojí manželkou – té cti se ti nedostane – mou maitressou se staneš, a poctivé selky budou si na tebe ukazovat, odvážíš-li se z domu. Jen si skřípej zuby – ať si tvé oči chrlí síru a smrt – mně vzteklost ženy je požitkem a tebe kráslí, zvyšuje tvou cenu. Pojd' – tento odpor zvýší můj triumf a rozdráždí mou rozkoš ve vynucených objetích – Pojd' se mnou do mé ložnice – hořím touhou – teď v tom okamžení se mnou půjdeš! (Chce ji násilím odvléci.)

AMALIE (padne mu okolo krku): Odpusť mí, Franci! (Jak ji chce obejmout, vyrve mu dýku a spěšně ustoupí.) Vidíš, zlosyne, co bych teď z tebe mohla udělat? – Jsem žena, ale žena, jež zuří – jen se opovaž dotknout se necudně mého těla – tato ocel ti vjede do tvých vilných prsou, a duch mého ujce povede mi ruku. Uprchni, uprchni!